

Et letentur omnes qui sperant in te. **Utiq; illi quib; gustantib; suavis est dominus.** **In eternum exultabit et habitabis in eis.** Ipsa ergo erit eterna exultatio: cum templum dei fuerit iusti. **Et erit gaudium ipsorum: ipse incolat eorum.** **Et gloriantur in te omnes qui diligunt nomen tuum.** Tanq; cum adest eis ad fruendum qd diligunt. **Et bñ in te tanq; possidentes hereditate:** de q Titulus psalmi est: cum ipsi sint eius hereditas: qd significat: inhabitabis in eis. **A quo bono prohibentur: qd fm multitudinẽ impietatum eorum expellit deus.** **Quonia tu benedices iusto.** Nec e benedictio: gloriari i deo: et inhabitari a deo. **Ista sanctificatio pcedit iustis.** Sed vt iustificent: pcedit vocatio: que nõ est meritorium: sed gratie dei. **Omnes em peccauerunt et egent gloria dei.** Quos em vocauit: hos et iustificauit. Quos aut iustificauit: hos et glorificauit. **Quia ergo vocatio nõ meritorum nrorum: sed benivolentie et misericordie dei e:** subiecit dicens. **Domine: vt scuto bone voluntatis tue coronasti nos.** Bona em voluntas dei pcedit bonam voluntatem nram: vt pctores vocet in penitentia: **Et ipa sũt arma: quib; expugnat inimic.** **Cõtra quẽ dicit: Quis accusabit aduersus electos dei:** **Et si de; p nobis: qd ptra nos:** Qui vnico filio suo nõ pepcit: s; p nobis oibus tradidit illũ. Si em adhuc cum inimici essemus: christus p nobis mortuus est: multo magis reconciliati: salui erimus ab ira p ipsum. **Hoc est inuictissimũ scutum:** quo repellitur inimicus desperationẽ suggerens: multitudine tribulationum et temptationum. **Totus g textus psalmi est oratio vt exaudiat: ab eo qd scriptũ est: Elarba mea exaudi dñe: vsq; ad Rex me; et deus meus.** **Beinde intellect; eorum q impediunt ad videndũ deũ: id est vt se exaudiri esse cognoscat: ab eo qd scriptum est: Qm ad te orabo dñe: mane exaudies vocẽ meam: vsq; ad Virũ sanguinũ et dolosũ abominabitur dñs.** **Tertio sperat se domũ dei futurã: et nunc ei appropinquare in timore ante cõsumationẽ q expellit timorẽ: ab eo qd scriptũ est: Ego aut in multitudine misericordie tue: vsq; Adorabo ad tẽplũ sanctum tuũ in timore tuo.** **Quarto pficientẽ se atq; pmouentẽ inter illa ipa quib; impedi se sentit: orat vt adiuuet intrinsec; vbi nemo hominũ videt: ne auertat malis linguis: ab eo qd scriptũ est: Bñe deduc me**

in tua iusticia ppter inimicos meos: vsq; ad Linguis suis dolose agebat. **Quinto ppheta est: q pena maneat impijs: qñ iust; vir saluus erit.** **Et qd premiũ iusti adepturi sint: qui vocati venerunt: et donec pducerent viriliter oia sustinuerunt: ab eo qd scriptũ est: Judica illos deus: vsq; ad finem psalmi.**

Explicit Tractatus de ps. v. Incipit tractatus de ps. vi. In fine in hymnis de octauo: ps. David.

Octauo: hic videt obscurũ. Nam cetera in h titulo manifestiora sunt. **Usum est em nonnullis die iudicij significare: id e tẽpus aduentus dñi nri quo vñturus est ad iudicandum viuos et mortuos.** **Qui aduentus cõputatis annis ab Adam post septẽ milia annor futur; credit.** **Ut septe annor milia tanq; septẽ dies trãseant.** **Beinde illud tẽpus tanq; dies octau; adueniat.** Sed qm dictũ est a dño: **Nõ est vestrũ scire tpa que pater posuit in sua pãte.** **Et de die vñ et hora illa nemo scit: neq; angelus: neq; virtus: neq; fili; nisi solus pater.** **Et illud qd scriptũ est: Tanq; furẽ venire die domini: satis apte ostẽdit neminẽ sibi oportere arrogare scientiã illi; tẽporis cõputatione aliqua annor.** **Si em post septe milia annor ille dies ventur; est: ois homo põt annis cõputatis aduentũ eius addiscere.** **Ubi erit ergo: qd nec filius hoc nouit: Qd vtiq; ideo dictũ est: q; p filium hoies hoc nõ discunt: nõ q apud se ipse nõ nouerit: sed fm illã locutionẽ: Tẽpat vos dñs deus vester: vt sciat: id est scire faciat vos.** **Et exurge dñe: id est fac nos exurgere.** **Cum g ita dicat: nescire filiũ hunc die: nõ quod nesciat: sed qd nescire faciat eos quib; hoc nõ expedit scire: id e nõ eis hoc ostẽdat: quid sibi vult nescio q psumptio: quẽ annis cõputatis: certissimũ sperat p; septẽ annorũ milia die domini: Hos igit qd scire nos dominus noluit: libẽter nesciam.** **Et queram; quid velit sibi iste titul; qui scribit de octauo.** **Põt quidẽ etiã nulla annorũ temeraria supputatiõe: dies iudicij octau; intelligi: qd iam post finẽ hui; seculi accepta eterna vita: tũc nõ erũt aie iustorũ obnoxie tpiibus.** **Et qm omnia tẽpora septẽ dierũ istorũ repetitione volũtur: octauus forte ille dictus est: qui varietatẽ istã nõ habebit.** **Est aliud qd hic non absurde accipi põt: cur octauũ dicat iudiciũ: qd post duas generationes futur; est:**

vnā q̄ ad corpus: alterā que ad animā p̄ti-
net. Ab Adā enī vsq; ad Moyse genus
humanū vixit ex corpore: id est fm̄ carnē.
Qui etiā exterior et vet̄ homo dicit̄: et cui
vet̄ testamentū datū est. Est q̄uis religio-
sis: tñ carnalibus adhuc opationib; futu-
ra spūalia p̄signaret. Hoc toto tempe quo
fm̄ corpus viuebat: regnauit mors: sicut
Apostolus ait: etiā in eos qui nō peccauē-
rūt. Regnauit aut̄ ex similitudine p̄uari-
cationis Adē: sicut idē dicit: qm̄ vsq; ad
Moyse accipiendū est: q̄usq; legis ope-
ra: id est carnaliter obseruata illa sacramē-
ta: etiā eos obstrictos tenuerūt certi myste-
rii gr̄a: qui vni deo subditi erāt. Ab adue-
tu aut̄ domini ex quo ad circūcisionē cor-
dis a carnis circūcisione transitū est: facta
vocatio est: vt fm̄ aiām viueret: id est fm̄
interiorē hominē. Qui etiā nouus hō p̄
regenerationē dicit̄ morūq; spūaliū in-
nouationē. Manifestū est aut̄ ad corpus
quaternariū numerū pertinere: p̄pter notis-
sima elemēta quattuor quib; p̄stat: et quat-
tuor qualitates: siccam: humidā: calidā:
frigidā. Unde quattuor etiā tēporibus ad-
ministrat: verno: estate: autumnō: hyeme.
Hec sunt notissima. Nam de quaternario
numero corpis tractat etiā alibi subtili:
sed obscurius. Quod in hoc sermone vi-
tandū est: quē etiā minus eruditis accom-
modatū esse volum̄. Ad animū vero ter-
nariū numerū p̄tinere pōt intelligi: ex eo
q̄ tripliciter deum diligere iubemur: ex to-
to corde: ex tota anima: ex tota mente. Be-
quibus singulis nō in psalterio: sed in euā-
gelio disputandū est. Hūc ad testimoniū
ternarij numeri ad animū p̄tinentis: satis
puto esse qd̄ dictū est. Peractis igitur nu-
meris corporis ad veterē hominē et ad ve-
tus testamentū p̄tinentib;: pactis etiā nu-
meris animi ad nouū hominē et ad nouū
testamentū relatis: sicut septenario nume-
ro trāfacto: q̄ vnūquodq; t̄p̄aliter agitur:
quaternario in corpus: ternario in aim̄ dis-
tributo: veniet octau⁹ iudicij dies. Qui
meritū tribuēs qd̄ debet: iā nō ad opa t̄pa-
lia: s; ad vitā eternā scōs trāsseret. Impios
vero dānat in eternū. Quā dānationē me-
tuēs: orat ecclesia in h̄ psalmo dicens:

Alia lra.
I furore tuo.

Domine ne iura tua arguas
me: Bicit etiā Aplūs irā iudicij.
Thesaurizas tibi inq̄t irā i die ire
iusti iudicij dei. In q̄ se nō vult argui: q̄s-
q̄s i hac vita sanari desiderat. Nec in fū-
rore tuo corripas me.

Alia lra.
I ira tua.

rore tuo corripas me. Corripas: mi-
ti⁹ videt̄. Ad emēdationē enī valet. Nā q̄
arguit: id est accusat: metuendū est ne in fi-
nē habeat dānationē. Sed qm̄ furor plus
videt̄ cē q̄ ira: pōt mouere cur illud qd̄ est
mi⁹: id est correptio: cū eo positū ē qd̄ est
duri⁹: id est cū furore. S; ego puto vnā rē
duob; verbis significatā. Nam in greco
θυμω. qd̄ est in primo versu: h̄ significat
qd̄ οργη. qd̄ est in scdo versu. Sed cū lati-
ni vellēt etiā ipsa duo vba ponere: q̄situm
est qd̄ eēt vicinū ire: et positū est furor. S;
varie codices hñt. Nā in alijs pus ipenit
ira: deinde furor. In alijs pus furor: dein-
de ira. In alijs p̄ furore idignatio ponit̄:
aut bilis. S; q̄cquid illud ē: mor⁹ ē animi
puocās ad penā inferendā. Qui tñ mor⁹:
nō tanq̄ aīe deo tribuēdus est: de q̄ dictū
est: Tu aut̄ dñe virtutū cū trāquillitate iu-
dicas. Qd̄ aut̄ trāquillū est: nō est p̄turbā-
tū. Nō ergo cadit i deū iudicē p̄turbatio:
s; qd̄ in eius ministris fit: q̄ p̄ leges eius fit:
ira ei⁹ dicitur. In q̄ ira nō solū argui se nō
vult anima q̄ nūc orat: s; nec corripī: id est
emēdari vel erudiri. Nā in greco παιδευ-
σθαι. positum est: id est erudias. Argun-
tur enī in die iudicij oēs q̄ nō habēt funda-
mentū qd̄ est christus. Emēdant̄ aut̄: id ē
purgant̄: q̄ huic fundamēto supēdificāt li-
gnū: fenū: stipulā. Betrimētū enī patien-
tur: s; salui erunt tanq̄ p̄ ignē. Quid ḡ iste
orat: q̄ nō vult in ira dñi vel argui vel emē-
dari: Quid nisi vt sanet̄. Ubi enī sanitas
est: nec mors metuenda est: nec vrētis aut
secātis medici manus. Sequit̄ itaq; et dic̄:

Miserere mei domine qm̄ infir-
mus sum: sana me dñe quoniam tur-
bata sunt ossa mea. Id est firmanētus
anime mee vel fortitudo. Hec enī ossa sig-
nificāt. Bicit ergo anima: fortitudinē suā
esse turbatā: cū ossa nominat. Neq; enī
credendū est: qd̄ habeat ossa que videm⁹
in corpore. Quapropter ad expositionē
pertinet qd̄ subiicit. Et anima mea
turbata est valde: Ne qd̄ ossa appella-
uit: corporis intelligerent. Et tu domi-
ne vsq; quo. Quis nō intelligat signifi-
cari animā luctantē cū moribus suis: diu
autē dilatā a medico: vt ei p̄suaderetur in
que mala se peccādo p̄cipitauerit: Quod
enī facile sanat̄: nō multū cauetur. Ex dif-
ficultate aut̄ sanationis: erit diligentior cu-
stodia recepte sanitat̄. Nō ergo tanq̄ cru-
delis de⁹ estimādus est: cui dicitur: Et tu

Alia lra.
tace.

domine vsq; q. Sed tanq; bonus psuasor anime: quid mali sibi ipsi peperit. Nondū em̄ tā pfecte orat hec anima vt ei dici possit: **A**dhuc loquēte te dicam: **E**cce assum. Simul vt etiā illud agnoscat quāta pena impijs pparetur qui se nolūt cōuētere ad deū: si tantā difficultatē cōuērentes patiunt. Sicut alio loco scriptuz est: **S**i iustus vix saluus erit: peccator et impius vbi peribūt. **C**onuertere dñe et erue animā meā. **C**onuertere se: orat vt ad eā cōuertatur et deus: Sicut dictū est: **C**onuertimini ad me: et puerit ad vos: dicit dñs. An ex illa locutiōe intelligendū est: cōuētere dñe: id est fac me puerit: cū in ipsa sua puerione difficultatē laboremq; sentiret. Nā pfecta nostra cōuersio paratū inuenit deū: sicut ppha dicit: **T**anq; diluculū paratū inueniem̄ eū. Quā vt euz amitem̄: nō eius absentia q; vbiq; adest: sed nra secūuersio. In hoc mūdo erat inq; et mūdus p eū factus est: et mūdus eū nō cognouit. Si ergo in hoc mūdo erat: et mūdus eū nō cognouit: nra inmundicia nō fert ei' aspectū. Bū em̄ nos puerimur: id est mutatiōe veteris vite resculpm' spirituz nostrū: durū sentimus et laboriosū ad serenitatē et trāquillitatē diuine lucis a terrenaz cupiditatū caligine retorq;ri. Et in tali difficultate dicimus: cōuētere dñe: id est adiuua nos vt pficiat in nobis puerio q; te paratū inuenit: et fruendū te pbentē dilectorib' tuis. Et iō postq; dixit: **C**onuertere dñe: ad didit: et erue animā meā: tanq; inherentes pplexitatibus hui' seculi: et spinas quas dā dilacerantū desideriorū in ipsa cōuersiōe patiētē. **S**aluum me fac: inquit: ppter misericordiā tuā. Intelligit nō suozū meritoy esse q; sanat: qñquidē peccātū et datū pceptū ptereunt: iusta dānatio debet. Sana me q; inquit: nō ppter meritum meū: s; ppter misericordiā tuā. **Q**uā nō est in morte qui memor sit tui: Intelligit quoq; nūc cē tps pueriōis. Quia cū ista vita trāserit: nō restat nisi retributio meritoy. **I**n inferno q's cōfitebit tibi: Confessus ē in inferno ille diues: de q; quo dñs dicit: **Q**ui Lazarū vidit in rege: se aut in tormētis dolebat. Usq; adeo cōfessus: vt etiā moneri suos vellet: vt se a pctis cohiberēt: ppter penas q; apd inferos eē nō credūt. Quis q; frustra pessus est: tñ sibi merito illa accidisse tormēta: qñ etiā suos ne in hec inciderēt: doceri cupiebat.

Quid ergo est: in inferno q's ptebatur tibi: An infernū vult intelligi: quo post iudiciū pceptabūtur impij: vbi iā ppter psumptiores tenebras nullā dei lucē videbunt: cui aliqd pteant? Nā iste adhuc eleuat oculis q's iūmani pundo interposito: potuit tñ videre Lazarū in rege pstitutū. Et cū cōpatiōe: ad pessionē coactus ē mitoroz suozū. Pōt etiā illud itelligi: vt morte vocet pctū: qd ptepta diuina lege committit: vt aculeū mortis: mortē appellem: qd mortē cōparet. Acule' em̄ mortis: peccatū. In q; morte: h' ē eē imemorē dei: legē ei' et pcepta ptenere. Et infernū dixerit: cecitatē animi: q; peccantē: id ē moriētē excipit et inuoluit. Sicut nō pbaueit inq; h're deū in noticia: dedit illos de' in reprobus sensū. Ab ista morte et ab isto inferno tutā se pberi aia depcat: dū molit pessionē ad deū: et sentit difficultates. Quapropt pteit dices: **L**aboravi in gemitu meo. Et tāq; pax puerit: addidit et dicit: **L**auabo p singulas noctes lectū meū: Lectus est h' loco appellat': vbi reqescit animus eger et infirm': id est in voluptate corporis et oī delectatiōe seculari. Quā delectatiōe lachrymis lauat: q; sese ab illa conat extrahere. Videt em̄ iā se dānare carnales cōcupiscētiās: et tñ delectatiōe tenet infirmas: et in ea libeter iacet: vñ resurgere nisi sanatus anim' nō pōt. Quā aut ait: p singulas noctes: h' fortasse accipi voluit: qd ille q; spū pemptus sentit aliquā lucē vitatē: et tñ in delectatiōe hui' seculi p carnis infirmitatē aliquā reqescit: tanq; dies et noctes alterno affectu cogit pati. Et cū dicit: mēte seruo legi dei: tāq; diē sentiat. Rursus cū dicit: carne aut legi pcti: inclinet in noctē: donec oīs nox trāseat: et veniat vn' dies: de q; dicit: **A**dane astabo tibi: et videbo. Tūc em̄ astabit. Nūc aut iacet: qñ in lecto ē. Quē lauabit p singulas noctes: vt tātis lachrymis ipetret efficacissimā de dei misericordia medicinā. **I**n lachrymis stratum meū rigabo. Repetitiō ē. Cū em̄ dicit: in lachrymis: ostendit quēadmodū sup' lauabo: dixerit. Hoc aut accipim' stratum: qd superius lectū. Quē rigabo: amplius sit aliquid: q; lauabo. Quā pōt aliqd in superficie lauari: Rigatio vero ad interiora ptingit: qd significat fletū vsq; ad cordis intima. Tpm em̄ varietas qd pteritū posuit: cū diceret: laboravi in gemitu meo: et futurum: cū diceret: lauabo p singulas noctes

Alia lra.
I a furore.

lectu meuz: rursus futurum: in lachrymis
stratu meū rigabo: illud ostēdit: qd sibi di-
cere debeat: cū quisq in gemitu frustra la-
borauerit. **Tanq̃ diceret: Nō pfuit cū h̄**
feci. q̃ illud faciā. Turbat⁹ ē ab ira
oculus me⁹. **Utrū sua an dei: in q̃ petit**
ne argueret aut corripere. Sed si illa dies
iudicij significat: quō nūc pōt itelligi: An
inchoatio eius est: qd hic hoies dolores ⁊
tormēta patiunt: ⁊ marie dānū intelligen-
tie vitatis: sicut iā cōmemorauī qd dictus
est: Bedit illos de⁹ in reprobū sensū: Nā
ea est cecitas mentis. In eā q̃ quis dat⁹ fu
erit: ab interiore dei luce secludit. Sed nō
dū penitus: cū in hac vita ē. Sūt enī tene
bze exteriores q̃ magis ad diē iudicij ptine-
re intelligunt: Ut penit⁹ extra deū sit: q̃q̃s
dū tps est: corrigi noluerit. Penit⁹ enī eē
extra deū quid est: nisi esse in sūma cecita-
te. Siquidē de⁹ habitat lucē inaccessibilē:
quo ingrediunt quib⁹ dicit: Intra ingau-
diuz dñi tui. Huius igit ire inchoatio est:
quā in hac vita patit quisq pctor. Timēs
itaq̃ iudicij diē: laborat ⁊ plāgit: ne ad il-
lud pducatur: cui⁹ initū tam pñtiosum nūc
experit. Et ideo nō dixit: extinet⁹ est: s̄ tur-
bat⁹ ē ab ira oculus me⁹. Si aut sua ira di-
cit oculū suū eē turbatū: neq̃ h̄ miz ē. Nā
hinc forsitan dictū est: Nō occidat sol sup
iracundiā vestrā: qd interiorē solē: id ē sa-
pientiā dei: tanq̃ occasū in se pati arbitra-
tur mens: q̃ sua pturbatione illū videre nō
sinat. Inueteraui in oib⁹ inimicis
meis. Be ira tñ dixerat: si tñ d̄ sua ira di-
xerat. Cōsideratis aut reliq̃s vitijs: inue-
nit se oib⁹ esse vallatū. Que vitia qm̄ ve-
teris vite sunt ⁊ veteris hoies: q̃ eruendi su-
mus: vt induamur nouo: recte dictū est in
ueteraui. In oib⁹ aut inimicis meis: vel
inf̄ ipa vitia dicit: vel inter hoies q̃ nolunt
ad deū pueri. Nā ⁊ hi etiā si nesciūt: etiā si
parcūt: etiā si iisdē puiijs ⁊ domib⁹ ⁊ ciui-
tatib⁹ nulla lite interposita: ⁊ crebris collo-
quijs q̃si cōcorditer vtunt: nihilomin⁹ tñ
intētiōe p̄traria: inimici sunt eis q̃ se ad de-
um pueriūt. Nā cū alij amant ⁊ appetunt
istū mundū: alij se optāt ab isto mūdo libe-
rari: quis nō videat illos inimicos eē istū:
Nā si pñt: eos secū ad penas trahunt. Et
magnū donū est: inf̄ eoz verba versari q̃-
tidie: ⁊ nō excedere de itinere p̄ceptoz dei.
Sepe enī mens nitens p̄gere in deū: p̄cul-
sa in ipso itinere trepidat. Et plerūq̃ p̄pte-
rea nō implet bonū p̄positum: ne offendat

Alia lra.
I inf̄ oēs in-
imicos meos.

eos cum quib⁹ viuit: alia bona peritura ⁊
trāseuntia diligētes atq̃ sectātes. **Abhis**
separ⁹ est oīs sanus: nō locis: sed animo.
Nā locis corpora cōtinent. Animo aut lo-
cus est affectio sua. Quapropter post labo-
rē ⁊ gemitū ⁊ umbres creberrimos lachry-
marū: qz inane nō pōt esse qd tā vehemen-
ter rogatur: qz fons est oīm miscōiarū: ve-
rissimeq̃ dictū est: Prope est dñs obtritis
corde: post tātas difficultates exaudiat se
aia pia significās. Quā licz etiā eccliaz in-
telligere: vide qd adiūgit. Discedite
a me omnes q̃ opamini iniquitate:
qm̄ exaudiuit domin⁹ voce fletus
mei. Et in p̄phetia dictū est: qm̄ disces-
si sunt: id est sepabunt a iustis impij: euz
iudicij dies venient. Et nūc: Quia etiā si
pariter atq̃ iisdē cōuenticulis cōtinentur:
tñ in area nuda iaz grana sepata sunt a pa-
leis: q̃uis inter paleas lateat. Simul itaq̃
versari possunt: sed simul vento auferri nō
possunt. Qm̄ exaudiuit dñs voce fletus
mei. Exaudiuit domin⁹ de p̄ca-
tiōe meā: dñs oratione meā susce-
pit. Crebra eiusdē sententie repetitio: nō
quasi narrātis necessitatē: sed affectū exul-
tantis ostendit. Sic enī loqui gaudētes so-
lent: vt nō eis sufficiat semel enunciare qd
gaudent. Iste fructus est illi⁹ gemitus: in
quo laborat: ⁊ illarū lachrymarū: quibus
lauatur lectus: ⁊ stratus rigat. Quomāz q̃
seminat in lachrymis: in gaudio metet. Et
beati lugentes: qm̄ ipi p̄solabunt. Fru-
bescant ⁊ cōturbentur omnes in-
mici mei: Discedite a me oēs: dixit supi-
us: qd etiā in hac vita sicut expositū est: si-
eri pōt. Qd aut dicit: erubescāt ⁊ p̄turban-
tur: nō video quēadmodū euenire possit:
nisi illo die cū manifesta fuerint iustoz pre-
mia ⁊ supplicia pctor. Nā nunc vsq̃ adeo
nō erubescūt impij vt nobis insultare non
desināt. Et plerūq̃ tñ valēt irrisiōib⁹ su-
is: vt infirmos hoies d̄ christi nomine eru-
bescere faciāt. Unde dictū est: Quisquis
me erubuerit corā hoibus: erubescā eū co-
ram patre meo. Iā vero quisq̃ sublimia
illa p̄cepta implere voluerit vt dispergat:
det pauperib⁹: quo iusticia ei⁹ maneat in e-
ternū: omnibusq̃ suis rebus terrenis ven-
ditis ⁊ indigentibus erogatis: christus seq̃
voluerit dicens: Nihil intulimus in hunc
mundū: verū nec auferre quid possumus:
victū ⁊ tegumentū h̄ntes: his p̄tenti sum⁹:
incidit in istoz sacrilegaz dicacitatē: ⁊ ab

Alia lra b
vehementi

eis qui sanari nolūt: vocat infans: Et sepe ne hoc vocet a desperatis hoibus: trepidat facere et differt: quod oīm fidelissim⁹ et potentissimus medicus imperauit. Non ergo nūc isti possunt erubescere: quib⁹ ne nos erubescam⁹ optandū est: et a pposito itinere vel reuocemur vel impediamur vlt retardemur. Sed veniet tēpus vt illi erubescant: dicētes vt scriptū est: **Hi sunt q̄s aliquādo habuim⁹ in derisum et in similitudinē improprij.** Nos insensati: vitā illoz estimabamus infanz: et finem illoz sine honore. Quomodo cōputati sunt inter filios dei: et inter sanctos fors illoz est. Ergo errauimus a via veritatis: et iusticie lumen nō luxit nobis: et sol non ortus est nobis. Repleti sumus iniquitatis via et pditionis: et ambulauimus solitudines difficiles: viam em̄ domini ignorauimus: Quid nobis pfuit superbia: aut quid diuitiarū iactatio cōtulit nobis: **Trāsierunt omnia illa tāq̄ vmbra.** Qd̄ aut̄ ait: **Cōuertantur et cōfundant:** Quis nō iudicet eē iustissimā penā: vt persionē ad cōfusionē habeant: qui ad salutē habere noluerunt. Beinde addidit: **Valde velociter.** Cū enī iā desperari cepit iudicij dies: cū dixerint pax: tūc eis repentin⁹ veniet interit⁹. Quicūq̄ aut̄ venerit: celerrime venit qd̄ desperat esse ventur⁹: Et lōgitudinē vite hui⁹ nō facit sentire: nisi spes viuēdi. Nā nihil videtur esse celerius: q̄ quicqd̄ in ea iā pteritū est. Cū ḡ iudicij dies venerit: tūc sentient peccatores: q̄ nō sit longa oīs vita que transit. Nec oīno eis videri poterit tarde venisse: qd̄ nō desiderātib⁹: sed potius nō credētib⁹ venerit. Qd̄ et illud h̄ accipi pōt: vt tāq̄ gementē et tā sepe diuq̄ flentē deus exaudiuit: intelligatur liberata a peccatis: etiā oēs puerfos motus carnalis affectionis domuisse: sicut dicit: **Bis cedite a me oēs qui opamini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dñs vocem fletus mei.** Qd̄ cū ei puerit: nō mix est si iam ita pfecta est: vt oret p inimicis suis. Pōt ḡ ad hoc pertinere qd̄ dixit: **Erubescant et cōturbentur omnes inimici mei:** vt de peccatis agant penitentiā: qd̄ sine cōfusione et cōturbatione fieri nō pōt. Nihil itaq̄ impedit sic accipere et illud qd̄ sequit: **Conuertant et erubescant:** Id est puerant ad deū: et erubescant se in priorib⁹ tenebris peccatoz aliqui gloriatos. Sicut Apl⁹ dicit: **Quā em̄ gloriam habuistis aliquādo in his in quib⁹ nūc**

Alia lra
erubescant.

erubescitis. Qd̄ aut̄ addidit valde velociter: aut ad optantis affectū: aut ad christi potentia referendū est: Qui gētes q̄ p idolis suis psequēbant ecclesiā: ad euāgelij fidem tanta tempoz celeritate cōuertit.

Explicit Tractatus de ps. VI.

Incipit Tractatus de ps. VII.

Psalmus ipsi David que cātavit dño p vrbis Chusi filij gemini.

Historia quidē vnde occasione istaz prophā sumpsit: in regnozū secūdo libro cognoscere facile est. Ibi enī Chusi amicus regis David transitū fecit in partes Absalon filij ei⁹: qui aduersus patrem bellū gerebat: ad explorāda cōsilia et renūcianda que aduersus patrē ille moliebat: auctore Achitofel: Qui defecerat ab amicitia David: et filiū ei⁹ aduersus patrē psilijs quib⁹ posset: instruebat. Sed qm̄ non ipsa historia in hoc psalmo p̄siderāda est: de qua prophā mysteriozū velamē assūpsit: si transitū ad christū fecimus: auferatur velamē. Et pmo ipsoz nominū significatio interrogemus: quid sibi velit. Non em̄ defuerūt interpretes: q̄ hec ipa nō carnaliter ad litterā: sed spiritualiter inuestigantes: edicerēt nobis qd̄ Chusi interpretat silentiū. Gemini aut̄ dexter: Achitofel fratris ruina. Quibus interpretationib⁹ rursum nobis traditor ille Judas occurrit: vt Absalon eius imaginē gestet: scdm̄ qd̄ patris pax interpretatur: quia pacatus erga illū extitit pater: q̄uis ipse dolis suis bellū haberet in corde: sicut in psalmo. iij. tractatū est: Quēadmodū aut̄ inuenit in euāgelio filios dñi nostri Iesu christi dictos esse discipulos: sic in eodē euāgelio inueniuntur etiā fratres esse appellatos. Resurgēs enim domin⁹ ait: Glade et dic fratrib⁹ meis. Et Apostolus em̄ dicit primogenitū in multis fratrib⁹. Discipuli ergo ei⁹ ruina qui eū tradidit: recte intelligit fratris ruina. Qd̄ Achitofel interpretari diximus. Chusi aut̄ qd̄ interpretatur silentiū: recte accipit aduersus illos dolos dñi nostri silentio dimicasse: id est altissimo secreto q̄ cecitas in israel ex parte facta est: cum dominū persequēbatur: vt plenitudo gentiū intraret: et sic omnis israel saluus fieret. Ad hoc pfundum secretū atq̄ silentiū cū venisset Apostolus: exclamauit quasi quodā ipsius altitudinis horrore pcussus. Qd̄ altitudo diuitiarū sapientie et scientie dei: q̄ inscrutabilia sunt iudicia eius: et inue-